

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.393 van 3 maart 2015
in de zaak A. 207.479/X-15.298.**

In zake : 1. Marcel HEMERYCK
 2. Monique GHESQUIERE
 3. Mireille HEMERYCK
 4. Marline HEMERYCK
 5. Carl HEMERYCK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Martin Denys
 kantoor houdend te 1560 Hoeilaart
 de Quirinilaan 2
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de PROVINCIE WEST-VLAANDEREN
2. het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Yves François
 kantoor houdend te 8790 Waregem
 Eertbruggestraat 10
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

de GEMEENTE ZONNEBEKE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Antoon Lust en Jelle Snauwaert
kantoor houdend te 8310 Assebroek
Baron Ruzettelaan 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 december 2012, strekt tot de
nietigverklaring :

- a. het besluit van de provincieraad van West-Vlaanderen van 28 juni 2012 houdende de definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Nonnebossen” te Zonnebeke, en
- b. het besluit van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 17 oktober 2012 houdende de goedkeuring van het voornoemde provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, met uitsluiting van het met blauw omrande deel van de stedenbouwkundige voorschriften, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 31 oktober 2012.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekers hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 19 maart 2013. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De verzoekers hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tweede verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 oktober 2014.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat John Toury, die *loco* advocaat Martin Denys verschijnt voor de verzoekers, advocaat Yves François, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat Antoon Lust, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. In het als Nonnebossen bekend staande gebied te Zonnebeke bestemt het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgestelde gewestplan Ieper-Poperinge een zone tot “gebied voor verblijfsrecreatie” (hierna: het recreatiegebied van het gewestplan).

4.1. Op 8 februari 2010 maakt de eerste verwerende partij een nota op tot “screening” van de noodzaak van milieueffectrapportage voor een voorontwerp van uitvoeringsplan waarin het centrale deel van het recreatiegebied van het gewestplan wordt bestemd tot “zone voor weekendverblijven” (hierna: de screeningsnota).

4.2. In de screeningsnota worden de uitgangsprincipes van het voorontwerp van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan als volgt beschreven:

“Het RUP dient een ruimtelijk en maatschappelijk verantwoordbare oplossing na te streven. De volgende uitgangspunten worden dan ook vooropgesteld: het behoud van het groen karakter, het uitwerken van een maatschappelijk aanvaardbaar voorstel dat voldoende rechtszekerheid en duidelijkheid biedt en het tegengaan van een verdere versnippering. Deze uitgangsprincipes worden als volgt vertaald in het RUP:

- de bestemming wordt vastgelegd als ‘zone voor recreatief wonen’ waarbij zowel permanente bewoning als weekendverblijf tot de mogelijkheden behoort
- de bouwmogelijkheden worden afgestemd op de ruimtelijke draagkracht van het gebied
- slechts 1 woning/weekendverblijf per perceel is toegelaten.
- Een verdere opsplitsing van percelen om bijkomende bouwmogelijkheden te creëren is niet toegestaan
- Er worden randvoorwaarden gesteld naar het bewaren van het boskarakter, bijvoorbeeld:

- ° Naast het bouwvolume wordt het perceel zoveel mogelijk gevrijwaard voor hoogstammig groen
- ° Voor nieuwe gebouwen en herbouwen dient een minimale afstand ten aanzien van de zonegrens te worden gerespecteerd.
- ° Een inrichtingsstudie bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning moet de vergunningverlenende overheid steeds voldoende informatie verschaffen over het bewaren van de ruimtelijke kwaliteit en het groen karakter van het perceel
- ° Gebouwen dienen op perceelsniveau te bestaan uit aaneengesloten gehelen. Dit betekent minder ruimte – inname ten voordele van het groen.
- De centrale zone die nog grotendeels uit bos bestaat moet eveneens aan bovenstaande [voor]waarde voldoen, en bijkomend zal hier het uitdoofscenario gelden volgens de Codex Ruimtelijke Ordening, weekendverblijven blijven mogelijk, maar beperkt door verbod op opsplitsing van percelen.”

4.3. De screeningsnota, die het centrale deel van het recreatiegebied van het gewestplan benoemt als “Nonnebossen Bos”, stelt verder het volgende:

“6.6 Mens

6.6.1 Mens – mobiliteit

Het valt op dat – behoudens in de delen Nonnebossen Zuid en West, waar de wegen iets nauwer maar toegankelijk zijn – de overige wegen binnen het plangebied overal in slechte staat zijn. Voor Nonnebossen Noord en Oost gaat het om zeer smalle doorgangen die een dichtbebouwde wooncluster dienen te ontsluiten. Dit behoeft specifieke maatregelen, zeker met betrekking tot de veiligheid van de bewoners.

Wat betreft Nonnebossen Bos zijn het slechts onverharde boswegels en eigenlijk verkeersonwaardig, althans voor gemotoriseerd verkeer. We kunnen de huidige toestand beter omschrijven als erftoegangen. Deze toegangen zijn niet genoeg voorzien om als ontsluiting te dienen.

Dit is een van de redenen waarom in dit RUP gekozen wordt Nonnebossen Bos niet te bestemmen als gebied voor permanent verblijf.

Ook wat betreft de toegang voor brandbestrijding laat de interne circulatie [te] wensen over. De aangevraagde adviezen zijn hieromtrent ongunstig. De rooilijnen en de circulatie dienen in het RUP vervolgens per deelgebied aangepast en/of verlegd te worden zodoende deze in regel zijn met [de] brandveiligheid.

[...]

Met het RUP wordt permanent wonen in het gebied mogelijk gemaakt. Ondanks het feit dat dit op vandaag niet is toegestaan zijn toch 210 van de 250 weekendverblijven permanent bewoond. Dit is ongeveer 85%. Het gebied is echter rondom en intern goed ontsloten. Binnen de zones waar wonen mogelijk wordt gemaakt [...] zijn haast alle percelen bebouwd en permanent bewoond. In de centrale zone wordt dit permanent wonen onmogelijk gemaakt. De verkeersgeneratie zal bijgevolg niet significant wijzigen.

6.6.2 Mens - Infrastructuur

Niet alleen het mobiliteitsaspect dient grondig herbekeken te worden indien er sprake kan zijn van regularisering en/of herbestemming van de verblijfsrecreatieve woningen. Ook het inrichtingsnetwerk van nutsleidingen en rioleringen zijn aan herziening toe.

Volgens het zoneringsplan van de VMM behoort het totale plangebied tot ‘collectief te optimaliseren buitengebied[?]’. In deze zone wordt op termijn een collectieve zuivering van het afvalwater (via riolering) voorzien daar deze momenteel nog operationeel is via lozing in een riool die nog niet aangesloten is op een zuiveringsinstallatie of directe lozing in gracht of bodem. Deze problematiek wordt in het RUP tegelijk met de brandveiligheidsproblematiek aangepakt.

[...]

Voor Nonnebossen Noord is in samenspraak met de brandweer reeds onderzoek gebeurd naar de noodzakelijke wegnis voor brandveiligheid. Het gaat hier om een interne ontsluitingsweg van waar alle woningen te voet met de brandslang te bereiken zijn. Andere gebieden worden op dezelfde manier gescreend.

Voor [...] een gescheiden stelsel van rioleringen zal dezelfde infrastructuur gebruikt worden, met een ondergrondse inname onder de voetgangersdoorsteken voor brandveiligheid. De gemeente neemt hiervoor het initiatief. De wegnis noodzakelijk voor riolering en brandveiligheid wordt aan het openbaar domein overgedragen.

6.6.3 Maatschappelijk aanvaardbare oplossing

Er dient gestreefd te worden naar rechtszekerheid en gelijkheid voor alle eigenaars binnen het plangebied. Het gebied is ruimtelijk af te bakenen in een overwegend bosachtig gedeelte en een grotendeels bebouwd gedeelte. Hier wordt dan ook een duidelijk onderscheid gemaakt, maar per deelzone zijn eenduidige bestemmingen voor de volledige zones aan de orde[.]

Dit betekent dat permanent wonen mogelijk wordt gemaakt in de vier bestaande woonclusters. Het gebruik van gebouwen als weekendverblijf blijft in deze clusters mogelijk. Dit betekent dat er een beperkt aantal bouwmogelijkheden voor bijkomende woningen worden bij gecreëerd op niveau van het plangebied. In het bosgedeelte geldt het uitdoofscenario voor permanent wonen maar blijft gebruik als weekendverblijf beperkt mogelijk.”

4.4. De screeningsnota komt tot de volgende eindconclusie:

“Voor de herbestemming die binnen het planologisch kader van het RUP ‘Nonnebossen’ zullen kunnen gerealiseerd worden is er van rechtswege geen planMER-plicht.

Er zijn ook geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten want:

- De impact van de bestemmingswijzigingen en de activiteiten die in dit planologisch kader kunnen worden gerealiseerd hebben slechts een beperkte potentiële impact op de milieueffecten;

- Er zijn geen beschermingen in het plangebied of in de onmiddellijke nabijheid aanwezig die met betrekking tot de bestemmingswijzigingen en/of activiteiten bijzondere aandacht vergen;

- Er zijn geen bijzondere kwetsbaarheden die de te verwachten milieu-impact zwaarder zullen doen doorwegen indien rekening gehouden wordt met onderstaande aandachtspunten:

[...]

- Fauna en flora

- ‘Nonnebossen Bos’ beschikt over een uniek, waardevol biotoop dat tevens verscheidene kwetsbare zones bevat. Verdere ontwikkeling in de vorm van verblijfsrecreatie, regularisatie en/of bestemmingswijziging zou voor deze zones nefast kunnen zijn indien niet voldoende aandacht geschonken wordt aan het behoud van deze biologisch, waardevolle complexen. Een permanente bewoning en/of verder[e] ontwikkeling van de cluster ‘Nonnebossen Bos’ is in dit opzicht uitgesloten. Een passende bestemming en/of uitdoofbeleid moet de ecologische waarde van deze biotopen bewaren met behulp van een verplicht percentage bebossing en een goed handhavingsbeleid.

[...]

Ondanks bovenstaande aandachtspunten is het echter duidelijk dat de situatie verbetert ten aanzien van het nulalternatief.

Mits in acht name van bovenstaande elementen dient er bijgevolg geen planMER opgemaakt te worden voor het RUP ‘Nonnebossen’.”

5. Op 5 maart 2010 neemt de dienst milieueffectrapportage van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Vlaamse Gewest (hierna: de dienst Mer) volgende beslissing over de screeningsnota:

“[...]

Het RUP wenst het weekendverblijvencluster Nonnebossen te herbestemmen naar zone voor recreatief wonen waardoor de optie van permanent wonen mogelijk wordt in de meeste deelzones. Om het bos in [het centrale deel van het recreatiegebied van het gewestplan] te kunnen behouden zal daar permanent wonen uitgedoofd worden, weekendverblijven blijven toegelaten met beperking van 1 verblijf per perceel.

Het screeningsdossier (i.e. het ‘verzoek tot raadpleging’) bevat de nodige informatie over het voorgenomen plan en heeft de relevante milieudisciplines besproken. De screeningsnota werd ter advies verstuurd naar een door de dienst Begeleiding Gebiedsgerichte Planprocessen opgemaakte selectie van adviesinstanties.

De uitgebrachte adviezen bevatten geen elementen die ertoe strekken te kunnen concluderen dat het uitgevoerde onderzoek naar de aanzienlijkheid van de milieugevolgen onjuist zou zijn. In het advies van Afdeling Ruimtelijke Planning, de dienst BGP, de VMM, het Agentschap Natuur en Bos West-Vlaanderen en de gemeente Zonnebeke wordt geen bezwaar gemaakt tegen een ontheffing van plan-MER-plicht voor dit dossier. In de

adviezen worden wel aandachtspunten en bezorgdheden meegegeven waarmee rekening dient gehouden te worden in het verdere RUP-proces, zo onder meer:

- Verder onderzoek naar het al dan niet toelaten van bebouwing op de onbebouwde percelen in relatie tot het behoud van de huidige waardevolle ecotopen.

- Duidelijkheid te scheppen voor deelzone 7 en de noodzaak tot het behoud van de huidige bestemming.

Een aantal opmerkingen (o.a. summier uitwerking van de effectbespreking) werden door de provincie West-Vlaanderen reeds aangepast in het screeningsdossier (rood gemarkeerd).

Rekening houdende met het bovenvermelde kunnen wij concluderen dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is.

Deze beslissing van de dienst Mer doet enkel een uitspraak over de noodzaak tot opmaak van een plan-MER. Met de huidige beslissing wordt op geen enkele wijze afbreuk gedaan aan de beoordelingsruimte die het departement LNE heeft in het kader van de RUP-procedure, waarbij zij optreedt als adviserende instantie op het voorontwerp van RUP.

[...].”

6. Begin juni 2011 maakt de eerste verwerende partij een voorontwerp van uitvoeringsplan op waarin het centrale deel van het recreatiegebied van het gewestplan wordt herbestemd tot “zone voor bos” met overdruk “bestaande woonconstructies” die toelaat dat bestaande hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte constructies als woning kunnen worden behouden en beperkt kunnen uitbreiden.

7. Op 28 juni 2011 verstrekt het agentschap voor Natuur en Bos van het Vlaamse Gewest (hierna: het ANB) volgend advies over het laatstgenoemde voorontwerp:

“Het Agentschap voor Natuur en Bos gaat akkoord met de conclusie dat het sterk ontwikkelde deel van het gebied voor verblijfsrecreatie beter wordt omgezet naar een vorm van woongebied, gezien de feitelijke situatie op het terrein. [...]

Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft echter volgende bezwaren tegen de aanduiding als bosgebied van de overige deels bebouwde ruimte binnen het plangebied:

- a) Hoewel het bos in de categorie zeer waardevol van de biologische waarderingskaart valt, heeft [het bos] op een grotere schaal geen meerwaarde voor het behoud van bossen in Vlaanderen. Daarvoor is de oppervlakte te beperkt, zijn er teveel randeffecten en is de verstoring door de aanwezige bebouwing te groot. Daarbij impliceert de ontwikkeling van

bos (één van de doelstellingen van dit RUP) dat bomen oud kunnen worden. Dat is omwille van veiligheidsredenen voor de bewoners van deze zone slechts op een uiterst beperkte ruimte mogelijk. Hierdoor kan de beoogde doelstelling in de praktijk niet verwezenlijkt worden.

[...]

c) Het toestaan van gebouwen en eventuele uitbreidingsmogelijkheden staat [...] lijnrecht tegenover de doelstellingen behoud, ontwikkeling en herstel van het bos. Een bos kan nooit in een goede staat behouden of ontwikkeld worden indien er woningen (permanent of recreatief) in staan. Woningen en bossen hebben immers tegenstrijdige noden die niet met elkaar in overeenstemming kunnen gebracht worden.

d) Op Vlaams niveau is de doelstelling om de oppervlakte bos uit te breiden en [te] bestendigen via het ruimtelijk verankeren van deze oppervlaktes. Ook dit project kan opgenomen worden in die ruimtebalans. Zoals in punt a) aangehaald betekent dit bosrelict echter geen meerwaarde voor het duurzame behoud van bossen in Vlaanderen. Het Agentschap voor Natuur en Bos is dan ook gekant tegen het aanduiden als bosgebied van deze zone. Er is immers weinig tot geen kans op uitbreiding of aansluiting op andere boscomplexen waardoor alsnog een belangrijke aaneengesloten oppervlakte bos zou ontstaan.

Omwille van de bovenstaande argumenten, wil het Agentschap voor Natuur en Bos erop aandringen om de bestemming bos te vervangen door de bestaande zone voor verblijfsrecreatie. [...]

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert dit RUP ongunstig omwille van de aanduiding ‘zone voor bos’.”

8. Op 28 juni 2011 wordt over het laatstgenoemde voorontwerp een plenaire vergadering georganiseerd. Het verslag van deze vergadering vermeldt het volgende:

“[...]

2. Bespreking adviezen

De vergadering gaat akkoord om de PRUP's Nonnebossen en Vijverbos samen te behandelen, gezien de dossiers en ook de adviezen sterk gelijklopend zijn.

Eerst werden de adviezen van de verontschuldigde instanties overlopen.

[...]

LNE

[...]

Het advies loopt voor beide PRUP's gelijk.

Voor het PRUP Nonnebossen wordt de opmerking meegegeven dat het niet evident is om een gebied met weekendverblijven de bestemming ‘bos’ te geven. Dit kan namelijk verwarring scheppen met de standaardvoorschriften van de gebiedscategorie ‘bos’.

[...]

Het behoud van geïsoleerde verspreide bebouwing is geen antwoord op een duurzame visie op wonen. Wonen nabij een kern dient de voorkeur te krijgen. Als suggestie wordt hier het uitdoofbeleid aanbevolen.

[...]

Volgende instanties waren aanwezig en lichtten hun advies mondeling toe:

ANB

[...]

ANB gaat akkoord met de conclusie dat een herbestemming voor het bosgebied zich opdringt, maar heeft ernstige bezwaren tegen het inkleuren van de zone als bosgebied. (dit geldt voor beide PRUP's).

Wonen en bosgebied zijn immers onverenigbaar met elkaar.

Op Vlaams niveau wil men de bosgebieden uitbreiden en herbestemmen. Deze zone zou hier onder kunnen vallen, maar dit is geen duurzaam bos. ANB heeft liever niet dat een dergelijk versnipperd bos onder de uitbreiding van het bosbestand valt.

Daarnaast moet in een zone die onder de gebiedscategorie 'bos' valt bij ontbossing steeds een ontheffing voor ontbossing aangevraagd worden bij de minister. De minister zal in een gebied dat onder de categorie 'bos' valt ook geen ontheffing verlenen voor ontbossen voor bijvoorbeeld uitbreiding of plaatsen van een bijgebouw. Ontbossen gaat ook over het verwijderen van de onderbeplanting in een bos.

[...]

ANB vraagt bijgevolg te kiezen voor een bestemming als woonpark of zone voor verblijfsrecreatie. In deze zones mag ook niet ontbost worden, maar kan wel een ontheffing worden aangevraagd.

De vergadering gaat ermee akkoord dat sommige voorschriften inzake het behoud van bos op heden te soepel zijn, maar blijft wel achter het principiële standpunt staan dat er een 'bos-' of gelijkaardige bestemming voor het deelgebied Nonnebossen Bos en Vijverbos noodzakelijk is.

De verdere discussie over de bestemming bos werd op het einde van de plenaire vergadering gevoerd:

Een herbestemming naar wonen telt niet mee in de quota voor wonen volgens de VCRO.

Herbestemmen naar bos telt wel mee in de quota voor bos.

ANB wil vermijden dat een zone waar het bos in de strikte zin van het woord niet aanwezig is door de veelheid aan constructies, mee zal tellen in een dergelijke quota.

De provincie wil echter het boskarakter in het gebied behouden, tegen de wil in van veel eigenaars. De provincie is wel bereid hiervoor te gaan en een duidelijk beleid te voeren ten aanzien van de eigenaars. Als het gebied onder een groene categorie valt is het duidelijk wat bereikt wil worden. Valt het gebied onder de categorie 'wonen', bestaat het gevaar dat eigenaars zich beroepen op de typevoorschriften van deze gebiedscategorie, of door middel van afwijkingen op vlak van afmetingen, en regels tot vrijstelling van vergunning, toch meer gaan kunnen bouwen dan eigenlijk de inten[t]ie is met dit RUP.

Het bosdecreet is hoe dan ook van toepassing, het gaat hier waarschijnlijk om 90% van de zone die met dit RUP naar bos bestemd is.

Er wordt een voorstel gedaan om in algemene termen de volledige zone onder de categorie van gebiedsaanduiding ‘wonen’ te plaatsen, en te werken met subzones voor de afzonderlijke bestemming.

Bovengenoemde gevaren met betrekking tot de categorie ‘wonen’ blijven dan echter aanwezig.

Belangrijk is te stellen dat het gaat om het bestendigen van bestaande constructies. De toegelaten volumes zijn vaak op vandaag al benut. Het gaat in geen geval over nieuwe constructies.

De vereiste IBA zal ook binnen de toegelaten volumes/verharde oppervlaktes moeten gerealiseerd worden.

Het was niet mogelijk tot een consensus te komen, maar er wordt gesteld te zoeken naar een creatieve oplossing om een antwoord te bieden aan de bezorgdheid van ANB. Hierbij wordt onder andere onderzocht of de categorie van gebiedsaanduiding ‘overig groen’ een oplossing kan bieden.

Procoro

De Procoro staat achter de doelstelling van de PRUP's om het ‘groenachtige’ karakter van het gebied te behouden en enkel de bestaande constructies rechten te geven.

[...]

3. Conclusie

Er wordt aan de deputatie voorgesteld om de procedure verder te zetten en een aantal elementen verder te onderzoeken en indien nodig aan te passen zoals hierboven besproken. De belangrijkste aanpassingen zijn:

Voor de RUP's Nonnebossen en Vijverbos:

- Afstemmen van de voorschriften van het RUP op het behoud van bos en de specifieke wetgeving inzake ontbossing en onderzoeken of er een categorie van gebiedsaanduiding kan worden gebruikt die de doelstellingen van het RUP nog mogelijk maakt en geen invloed heeft op de ruimtebalans inzake bos.

- Onderzoeken op welke manier de definitie van bestaande vergunde woonconstructie beter kan worden geformuleerd, zeker inzake de vastgelegde minimum-oppervlakte

- De nodige aanvullingen aan de toelichtingsnota toe te voegen.

[...].”

9. Op 18 oktober 2011 stelt de provincieraad van West-Vlaanderen het ontwerp van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Nonnebossen” te Zonnebeke voorlopig vast. In dit ontwerp wordt het centrale deel van het recreatiegebied van het gewestplan herbestemd tot “zone voor bos” met overdruk “bestaande woonconstructies”.

10.1. Van 15 december 2011 tot 13 februari 2012 wordt over het ontwerp van uitvoeringsplan een openbaar onderzoek gehouden. Er worden 49 bezwaarschriften ingediend.

10.2. In de van de verzoekende partijen uitgaande bezwaarschriften wordt benadrukt dat er geen deugdelijke motieven zijn om het betrokken gebied tot bos te bestemmen, waarbij wordt gewezen op het ongunstige advies van het ANB dat wordt geciteerd. Verder stellen deze bezwaarschriften dat het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden aangezien de eigenaars van bebouwde percelen die al jarenlang onwettig handelen door permanent ter plaatse te wonen worden beloond, terwijl de eigenaars van onbebouwde percelen die altijd wettig hebben gehandeld, worden benadeeld.

11. Op 5 april 2012 brengt de Provinciale Commissie voor Ruimtelijke Ordening van de provincie West-Vlaanderen (hierna: de Procoro) een advies uit waarin het volgende wordt gesteld:

“5. Behandeling adviezen en bezwaren PRUP Nonnebossen (Zonnebeke) ikv het openbaar onderzoek van 15/12/2011 t.e.m. 13/02/2012
[...]

Er zijn geen informatieve vragen

[...]

De voorzitter gaat over tot het [behandelen] van de adviezen en bezwaren.

[...]

Bezwaren en opmerkingen

[...]

Motiveringsplicht

Er wordt onvoldoende gemotiveerd waarom er precies voor de bestemming ‘bos’ wordt gekozen (cfr. weinig waardevol karakter van het bos).

Advies procoro

In het advies van ANB en de verschillende bezwaren wordt aangehaald dat het boskarakter van het gebied reeds is aangetast en een bestemming als bos bijgevolg niet aangewezen zou zijn. In de toelichtingsnota wordt gemotiveerd waarom in het RUP een bestemming Bos wordt gekozen [...].

Vanuit de doelstellingen oplossen van permanente bewoning en tegengaan van verdere versnippering valt deze keuze te verantwoorden. Bij de keuze voor de bestemming Bos was de realisatie van een gewenste natuurlijke structuur dus niet het uitgangspunt. Deze keuze werd gemaakt om een specifieke en transparante planologische oplossing te voorzien voor een gebied met een heel specifieke problematiek. Vanuit ANB wordt voornamelijk bezwaar gemaakt dat deze bestemming een impact heeft op de ruimtebalans op Vlaams niveau. De procoro heeft hiervoor begrip, maar stelt verder vast dat dit een Vlaamse bevoegdheid betreft om hierop een antwoord te bieden.

[...].”

12.1. Op 28 juni 2012 stelt de provincieraad van West-Vlaanderen het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Nonnebossen” te Zonnebeke (hierna: het PRUP) definitief vast. Dit is het eerste bestreden besluit.

12.2. De stedenbouwkundige voorschriften van het PRUP luiden als volgt:

“[...]

1.4. Stedenbouwkundige voorschriften: bijzondere bepalingen

Kolom 1 van onderstaande tabel geeft de verordenende stedenbouwkundige voorschriften weer. Kolom 2 geeft verdere toelichting rond een aantal elementen uit de stedenbouwkundige voorschriften. Deze toelichting geeft bijkomende informatie bij het beoordelen van stedenbouwkundige vergunningen.

[...]

1.4.2 Artikel 2: Zone voor bos

Voorschriften verordenend	Toelichting
I. Bestemming De bestemming van de zone is bos, meerbepaald de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van bos. Alle werken, handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de aanleg, het beheer en de inrichting van bos zijn toegelaten. Alle werken, handelingen en wijzigingen voor de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van de natuur, het natuurlijk milieu en de landschapswaarden zijn toegelaten. Ook infrastructuur voor recreatief medegebruik van het bos is toegelaten. De overdruk ‘bestaande woonconstructies’ laat in de zone toe dat bestaande ‘hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte constructies’ als zonevreemde gebouwen/functie kunnen worden behouden en beperkt uitbreiden. Definitie ‘hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte constructie’: ☐ De constructie moet hoofdzakelijk vergund zijn of geacht vergund te zijn als (vakantie)woning/weekendverblijf; ☐ De hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte constructie mag niet verkrot zijn;	Categorie van gebiedsaanduiding bos Deze zone kadert niet in de acties van de Vlaamse overheid inzake bosuitbreiding. ‘Bos’ moet in ruime zin geïnterpreteerd worden, zoals in het Bosdecreet. Open plekken in het bos vallen daar bijvoorbeeld ook onder [.] Het aanbrengen van infrastructuur voor het beheer van het gebied als bosgebied is mogelijk. Die infrastructuur zijn onder meer: veekerende rasters, het bouwen van schuilplaatsen voor dieren die ingezet worden bij het beheer van het gebied, enz. Infrastructuur voor recreatief medegebruik van het bos betreft o.a.: wandelpaden, zitbanken, informatie- en verwijzingsborden, enz. Het RUP bestendigt dus enkel de bestaande constructies en laat geen nieuwe constructies toe. Nieuwe gebouwen in functie van permanent wonen of tijdelijk verblijven zijn niet toegelaten. De toegelaten volumes zijn met andere woorden vandaag al benut

☐ De hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte constructie moet gericht zijn op wonen (permanent wonen of tijdelijk verblijven). ☐ De woonconstructie heeft een minimaal uitrustingsniveau i.f.v. dit wonen: toilet, wasbak, keuken met minimaal kook- en afwasvoorziening, leefruimte, slaapvoorzieningen; ☐ Per perceel kan slechts één constructie worden aangeduid als 'woonconstructie'. Deze bestaande 'hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woonconstructies' kan de bestaande ontsluiting gehandhaafd met een maximale breedte van 4,00m uitgevoerd in kleinschalige materialen eigen aan een 'zone voor bos'. Duurzame verhardingsmaterialen zijn niet toegestaan. Volgende functies zijn toegelaten in deze 'hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woonconstructies': ééngezinswoning, weekendverblijf en vakantiewoning.	kleinschalige materialen eigen aan een 'zone voor bos' betreffen o.a. zand, grind, dolomiet, schors, enz. Duurzame verhardingsmaterialen betreffen o.a. beton, asfalt, betonstraatstenen, kasseien, plaveien, tegels, steenslag, enz.
II. Inrichting en beheer De inrichting en het beheer van het bos zijn gericht op het behouden en het ontwikkelen van landschappelijke en natuurlijke kwaliteiten van de zone. Bestaande natuurlijke elementen en landschapselementen moeten maximaal worden behouden en versterkt. Het is niet toegelaten bestaande grachten en vijvers te dempen of in te buizen. De oevers moeten een inrichting krijgen die de ecologische structuurkwaliteiten van deze waterelementen verhogen. [...] Bouwvolume bestaande 'hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woonconstructies' De 'hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woonconstructies' hebben een maximale grondoppervlakte van 80m² inclusief overdekte terrassen, bijgebouwen en andere constructies. Herbouw van de hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woonconstructie is toegelaten op dezelfde plaats. Herbouw op een andere plaats is uitgesloten. Deze gebouwen hebben een maximaal volume van 400 m³. Bij het samenvoegen van 2 of meer percelen mag dit maximaal volume van	Aangezien de ééngezinswoningen en weekendverblijven enkel een nevenfunctie betreffen in deze zone wordt de maximale grondoppervlakte van 80m², aangegeven in de stedenbouwkundige verordening inzake openluchtrecreatieve verblijven en de inrichting van gebieden voor dergelijke verblijven (B.V.R. 8/7/2005) aangehouden. Het maximaal bouwvolume van 400m³ wijkt slechts beperkt af [van] de stedenbouwkundige verordening inzake openluchtrecreatieve verblijven en de inrichting van gebieden voor dergelijke verblijven

de gebouwen verhoogd worden tot 500 m³. Als uitgangspunt hiervoor geldt de kadastrale situatie op 28/06/2011. Latere kadastrale opsplitsingen en/of wijzigingen in kadastrale oppervlaktes, geven geen recht op bijkomende uitbreidingsmogelijkheden voor het bouwvolume van de hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woonconstructies. De hoofdgebouwen bestaan uit maximum 2 bouwlagen, de eventuele bouwlaag in het dakvolume inbegrepen. De totale grondoppervlakte van de gebouwen, de terrassen, private toegangswegen, parkeerplaatsen en eventuele verhardingen inbegrepen, mag nooit meer bedragen dan de 20% van de perceelsoppervlakte. Uitbreiden bouwvolumes bestaande 'hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woonconstructies' Het eventueel uitbreiden van de bestaande 'hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woonconstructies' gebeurt zodanig dat het bestaand waardevol hoogstammig groen maximaal wordt gerespecteerd. De gebouwen bevinden zich op een afstand van minstens 10m van de voorste perceelsgrens, 4m van de zijdelingse perceelsgrens en 10m van de achterste perceelsgrens.	(B.V.R. 8/7/2005) een maximaal bouwvolume van 240m³ aangeeft en van artikel 5.4.1 van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening die stelt dat een weekendverblijf een maximaal bouwvolume van 300m³ heeft.
Bijgebouwen of andere constructies en verhardingen dienen maximaal bij het hoofdgebouw aan te sluiten, rekening houdende met het maximaal respecteren van het bestaand waardevol groen. Toegelaten werken Aan bestaande 'hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woonconstructies' mogen volgende werken worden uitgevoerd: ▪ onderhouds- en instandhoudingswerken ▪ verbouwingen binnen het bestaand (hoofdzakelijk) vergund of vergund geacht volume ▪ uitbreidingen voor zover deze uitbreidingen beantwoorden aan de inrichtingsvoorschriften qua bouwvolume en inplanting van de gebouwen ▪ herbouw in geval van heikracht. Landschappelijke inkleding Per perceel kan maximum 500m² als niet bebost deel van het perceel worden gehandhaafd in functie van de huiskavel van de 'hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte	Onder bijgebouwen of andere constructies worden onder andere begrepen tuinhuis, garage, openluchtzwembad, poolhouse, Rond de woonconstructie kan een niet-beboste huiskavel behouden blijven van maximaal 500m². Dit betekent dat op percelen waar reeds

woonconstructie' Het permanent kappen van bomen kan slechts bij uitzondering indien dit noodzakelijk is voor het behoud en eventuele uitbreiding van 'hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woonconstructies' conform de hiervoor vermelde inrichting- en beheervoorschriften. ▪ De perceelsafsluitingen bestaan uit streekeigen hagen, eventueel in combinatie met een draadafsluiting. [...]	meer gekapt is dan deze 500m² een deel van het perceel zal moeten worden herbeplant om te voldoen aan het maximum van 500m² Gezien deze zone bosgebied wordt door middel van dit RUP is verdere ontbossing van deze zone strikt genomen niet toegestaan volgens het Bosdecreet. De Vlaamse Regering kan wel individuele ontheffing verlenen op dit verbod tot ontbossing (artikel 90bis Bosdecreet). Volgens de voorschriften van het RUP zal een dergelijke bijkomende ontbossing enkel kunnen indien dit noodzakelijk zou zijn voor het behoud en eventuele uitbreiding van de bestaande 'hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woonconstructies'. Dit gaat dus louter over een bijkomende ontbossing in de onmiddellijke nabijheid van de woonconstructie indien dit absoluut noodzakelijk zou zijn ter realisatie van een uitbreiding van de woonconstructie conform de voorschriften van dit RUP of omwille van een acuut veiligheidsprobleem. Voor deze bijkomende ontbossing dient er ook over gewaakt dat het maximum van 500m² niet wordt overschreden. [...]
---	---

”

12.3. In de toelichtingsnota bij het PRUP wordt onder meer het volgende gesteld:

“5.2 Uitgangspunten voor het RUP

Zoals hierboven gesteld dient het RUP een ruimtelijk en maatschappelijk verantwoordbare oplossing na te streven. De volgende uitgangspunten worden dan ook vooropgesteld: het behoud van het groen karakter, het uitwerken van een maatschappelijk aanvaardbaar voorstel dat voldoende rechtszekerheid en duidelijkheid biedt en het tegengaan van een verdere versnippering:

- Behoud van het groen karakter

De cluster is niet gelegen in gebied met specifieke Vlaamse en Europese bescherming. Het volledige plangebied is wel gelegen binnen de relictzone 'Rug van Westrozebeke'.

[...]

Met de opmaak van dit RUP worden ruimtelijke randvoorwaarden gesteld aan het gebied. Het moet de bedoeling zijn om de bestaande landschappelijke kwaliteiten van het plangebied te behouden én waar zinvol dit boskarakter terug te versterken. Het sterk beboste karakter van de deelzone Nonnebossen Bos moet worden behouden. Daarnaast is er ook een kenmerkende drevenstructuur aanwezig in het gebied die als kwalitatieve landschappelijke elementen dienen behouden te blijven. Dit RUP zal ervoor zorgen dat de landschappelijke impact van de verdere ontwikkelingen in het plangebied beperkt wordt ten aanzien van de huidige vigerende stedenbouwkundige voorschriften.

- Maatschappelijk en ruimtelijk aanvaardbare oplossing

[...]

Het gebied kan hierbij afgebakend worden in 2 duidelijk af te scheiden ruimtelijke entiteiten: enerzijds de dense verkavelingen met kleine percelen (Nonnebossen Noord, Nonnebossen Oost, Nonnebossen Zuid, Nonnebossen West en Biochalets én anderzijds Nonnebossen Bos met grotere percelen met een sterk bebost karakter.

Er wordt gekozen voor een éénvormige bestemming per ruimtelijke entiteit (en niet per individueel perceel). Hierbij wordt permanent wonen planologisch mogelijk gemaakt binnen de dense verkavelingen met kleine percelen (Nonnebossen Noord, Nonnebossen Oost, Nonnebossen Zuid en Nonnebossen West en Biochalets); dit is ook logisch gezien de ruimtelijke verschijningsvorm. Voor Nonnebossen Bos wordt ervoor gekozen om de nadruk te leggen op het behoud van het sterke boskarakter en het permanent wonen en de weekendverblijven als een zonevreemde functie te beschouwen in het bos. Enkel bestaande woonconstructies (permanente woningen en weekendverblijven) kunnen worden behouden.

- Tegengaan van verdere versnippering

Zoals hierboven reeds besproken, dient te worden vermeden dat een verdere versnippering van het gebied mogelijk is.

Om dit te bewerkstelligen worden de bouwmogelijkheden voor de dense verkavelingen met kleine percelen (Nonnebossen Noord, Nonnebossen Oost, Nonnebossen Zuid, Nonnebossen West en Biochalets) beperkt tot 1 bouwvolume (woning/weekendverblijf) per kadastraal perceel. Het is aangewezen om – gezien de vaak kleine perceelsoppervlaktes – het samenvoegen van percelen te stimuleren.

Voor Nonnebossen Bos is het doel om het sterke boskarakter maximaal te behouden. Enkel bestaande woonconstructies (permanente woningen en weekendverblijven) kunnen worden behouden. Er worden geen bijkomende woonconstructies (permanente woningen en weekendverblijven) meer toegestaan.

- Bouwmogelijkheden

[...]

- Nonnebossen Bos (bebost gebied dat de andere bovengangende onderdelen van elkaar scheidt): betreft overwegend grotere percelen, waarbij de bouwvolumes zeer divers zijn. Er worden geen bijkomende woonconstructies (permanente woningen en weekendverblijven) meer toegestaan. Enkel bestaande woonconstructies kunnen worden behouden. Voor deze bestaande woonconstructies wordt er vastgesteld dat deze inzake

bouwvolume veelal de vigerende voorschriften van de stedenbouwkundige verordening inzake openluchtrecreatieve verblijven en de inrichting van gebieden voor dergelijke verblijven (B.V.R. 8/7/2005) overstijgen, die een maximaal bouwvolume van 240m³ aangeeft; aangepaste stedenbouwkundige voorschriften zijn aangewezen. Er werd door de gemeente een steekproefonderzoek gevoerd naar de aanwezige bebouwde oppervlaktes en bouwvolumes (zie bijlage). Op basis van dit onderzoek wordt er voorgesteld om in de stedenbouwkundige voorschriften het maximale bouwvolume op te trekken naar 400 m³, maar de maximale bebouwbare oppervlakte van 80 m² aan te houden. Onderbouwing voor dit maximaal bouwvolume en de maximaal bebouwbare oppervlakte is de volgende:

- o De bestaande overwegend vergunde woonconstructies hebben vaak een oppervlakte die het maximale aangegeven bouwvolume van 300 m³ overschrijdt (cfr. artikel 5.4.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening);

- o Het voorgestelde maximale bouwvolume van 400 m³ biedt aan alle hoofdgebouwen in het plangebied uitbreidingsmogelijkheden om eventuele comfortaanpassingen te maken: aan gebouwen met een reeds groot volume zeer beperkte uitbreidingsmogelijkheden; aan kleinere gebouwen ruime uitbreidingsmogelijkheden [...] ten aanzien van de bestaande toestand. Hierdoor worden ook de ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden voor alle eigenaars in het plangebied gelijkgesteld;

- o De maximale bebouwbare oppervlakte wordt echter op 80 m² gehouden gezien het streven naar het behouden van het sterk beboste karakter van de percelen.

[...].”

12.4. In dezelfde toelichtingsnota wordt ook het volgende gesteld:

“6.2 Ruimtebalans

Bestemming gewestplan	Oppervlakte (m ²) bij benadering
gebied voor verblijfsrecreatie	229.594,00
TOTAAL	229.594,00

Door middel van dit provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Nonnebossen’ worden de bestemmingen van het gewestplan, voor wat betreft de zones die binnen het plangebied van het RUP vallen, opgeheven en vervangen door onderstaande bestemmingen:

Bestemming RUP	Oppervlakte (m ²) bij benadering
[...]	[...]
Gebiedscategorie: ‘bos’ zone voor bos	158.336,00
[...]	[...]
TOTAAL	299.594,00

”

12.5. Tot slot stelt de toelichtingsnota bij het PRUP nog het volgende:

“6.5 Conclusies onderzoek tot m.e.r.

De ontheffingsbeslissing betreffende het onderzoek tot m.e.r. werd verleend op 05/03/2010. De ontheffingsbeslissing wordt toegevoegd in bijlage.

Voor de herbestemming die binnen het planologisch kader van het RUP ‘Nonnebossen’ zal kunnen gerealiseerd worden, is er van rechtswege geen plan-MER-plicht.

Er zijn ook geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten want:

- De impact van de bestemmingswijzigingen en de activiteiten die in dit planologisch kader kunnen worden gerealiseerd hebben slechts een beperkte potentiële impact op de milieueffecten;
- Er zijn geen beschermingen in het plangebied aanwezig die met betrekking tot de bestemmingswijzigingen en/of activiteiten bijzondere aandacht vergen;
- Er zijn geen bijzondere kwetsbaarheden die de te verwachten milieu-impact zwaarder zullen doen doorwegen indien rekening gehouden wordt met onderstaande aandachtspunten:

o Bodem en water:

- Gezien de ligging binnen oppervlaktewaterwingebied is de agrarische zone ten westen van het plangebied verbonden aan de strikte regelgeving van het mestdecreet (BVR 20 december 1995, gewijzigd bij BVR van 25 juli 1996).
- Voor wat betreft infiltratie kunnen de schadelijke effecten worden ondervangen indien de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning minstens voldoet aan de gewestelijke stedenbouwkundige verordening van 1 oktober 2004 inzake o.a. hemelwaterputten. Dit geldt voor verharde oppervlakten zowel op privaat domein als publiek domein. Voorkeur gaat uit naar hergebruik van regenwater, verder in afnemende voorkeur: infiltratie op eigen terrein, buffering met vertraagd lozen in oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater en tot slot lozing in de regenwaterafvoerleiding in de straat.

o Landschap:

- Met de opmaak van dit RUP worden ruimtelijke randvoorwaarden gesteld aan het gebied. De percelen mogen niet verder opgedeeld worden en de bestaande kwaliteiten zoals structurele groenwaarden worden in voorschriften vastgelegd.

o Fauna en flora:

- ‘Nonnebossen Bos’ beschikt over een uniek, waardevol biotoop dat tevens verscheidene kwetsbare zones bevat. Verdere ontwikkeling in de vorm van verblijfsrecreatie, regularisatie en/of bestemmingswijziging zou voor deze zones nefast kunnen zijn indien niet voldoende aandacht geschonken

wordt aan het behoud van deze biologisch, waardevolle complexen. Een permanente bewoning en/of verder[e] ontwikkeling van de cluster ‘Nonnebossen Bos’ is in dit opzicht uitgesloten. Een passende bestemming en/of uitdoofbeleid moet de ecologische waarde van deze biotopen bewaren met behulp van een verplicht percentage bebossing en een goed handhavingsbeleid.

o Mens:

- Met betrekking tot de brandveiligheid en brandbestrijding dient in samenspraak met de Brandweer van Zonnebeke een aangepaste circulatie en rooilijnplan opgemaakt[...] te worden. De verbreding van de interne ontsluitingswegen is absoluut noodzakelijk om de veiligheid te garanderen van de bewoners.
- Volgens het zoneringsplan van de VMM behoort het totale plangebied tot ‘collectief te optimaliseren buitengebied’. [Er] dient bijgevolg een rioleringsplan opgemaakt te worden dat de woningen in directe aansluiting brengt met het zuiveringsstation.
- Er dient te worden gezocht naar een maatschappelijk aanvaardbare oplossing.

Ondanks bovenstaande aandachtspunten is het echter duidelijk dat de toekomstige (planologische) situatie zal verbeteren ten aanzien van het nulalternatief. Mits in acht name van bovenstaande elementen dient er bijgevolg geen planMER opgemaakt te worden voor het RUP ‘Nonnebossen’.

Bij de beslissing tot ontheffing van mer-plicht werden nog een aantal aandachtspunten meegegeven die voortkwamen uit gegeven adviezen. Deze zijn:

- Verder onderzoek naar het al dan niet toelaten van bebouwing op de onbebouwde percelen in relatie tot het behoud van de huidige waardevolle ecotopen

[...]

Aan deze aandachtspunten wordt verder invulling gegeven in het voorontwerp RUP.”

12.6. Het verordenende grafisch plan van het PRUP toont binnen de “zone voor bos” 49 bebouwde en 29 onbebouwde percelen.

13. Op 17 oktober 2012 keurt de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport het PRUP goed, met uitsluiting van de volgende in artikel 1.4.2 vervatte stedenbouwkundige voorschriften:

“Herbouw van de hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woonconstructie is toegelaten op dezelfde plaats. Herbouw op een andere plaats is uitgesloten.”

Dit is het tweede bestreden besluit, waarin het volgende wordt overwogen:

“[...]

Overwegende dat [...] tijdens het openbaar onderzoek 4 ontvankelijke adviezen en 43 ontvankelijke bezwaren werden ingediend;

Overwegende dat de Procoro deze bezwaren behandeld heeft en dat op 05/04/2012 een advies werd verleend; dat op basis van de bezwaarschriften het plan werd aangepast; dat de basisrechten voor zonevreemde woningen in ruimtelijk kwetsbaar [gebied] m.b.t. het herbouwen op dezelfde plaats werden uitgebreid d.m.v. stedenbouwkundige voorschriften in het PRUP;

Overwegende dat deze beslissing ingaat tegen de decretale mogelijkheden in ruimtelijk kwetsbare gebieden, hier zone voor bos, en eigenlijk ook ingaat tegen de optie van de provincie om voor dit gebied voorrang te geven aan het boskarakter en de dynamiek dus zo laag mogelijk te houden; dat de provincieraad noch de deputatie een motivatie geeft voor deze extra mogelijkheid; dat de Procoro weliswaar verder onderzoek suggereerde, maar dat dit op voorstel van de deputatie zonder meer vertaald werd in de generieke mogelijkheid tot herbouw, zonder ruimtelijke afweging van de mogelijke gevolgen voor de bestemming als boszone; dat het gelet op het ontbreken van deze afweging aangewezen is deze mogelijkheid van goedkeuring te onthouden;

Overwegende dat de Nonnebossen deel uitmaken van de rug Van Westrozebeke, met een structuurbepalend karakter zoals bepaald in het PRS; dat deze reliëfcomponent een belangrijke verbindingsfunctie heeft en drager is van natuurlijke gebieden; dat andere activiteiten in deze zones mogelijk zijn mits afstemming; dat versnippering door storende elementen die de verbindingsfunctie kunnen hypothekeren dient vermeden te worden; dat bouwvrije zones in ruimtelijke uitvoeringsplannen kunnen afgebakend worden ter ondersteuning van de visuele kwaliteit en de herkenbaarheid van de heuvelrug;

Overwegende dat de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (art. 5.4.2) de opmaak van een PRUP mogelijk maakt voor de bestemming van de woonfunctie van permanent bewoonde weekendverblijven;

Overwegende dat het PRUP gelegen is in de buitengebiedsregio ‘Kust-Polders-Westhoek’, waar het versterken van de bos- en natuurlijke structuur op de heuveltoppen en de versterking van de bosrijke landschappen als natuurcomplexen van toepassing zijn op het PRUP; dat door het beperken van de bebouwingsmogelijkheden de versterking van het boskarakter voorop gesteld wordt;

[...].”

Van het goedkeuringsbesluit wordt melding gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 31 oktober 2012.

IV. Ontvankelijkheid

Exceptie van de tussenkomende partij

14.1. In haar memorie werpt de tussenkomende partij vooreerst op dat het beroep onontvankelijk is in zoverre het tegen het eerste bestreden besluit is gericht aangezien dit besluit een niet-aanvechtbare voorbereidende akte is ten opzichte van het tweede bestreden besluit.

Verder meent de tussenkomende partij dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij hun beroep, nu een vernietiging hen geen enkel voordeel kan bijbrengen. Elk van hun binnen het plangebied gelegen eigendommen paalt immers aan een weg die niet behoorlijk is uitgerust, zodat zij onmogelijk een stedenbouwkundige vergunning kunnen verkrijgen.

14.2. In haar laatste memorie repliceert de tussenkomende partij op de stelling in het auditoraatsverslag dat uit de vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat het vaststellingsbesluit van een uitvoeringsplan een aanvechtbare akte is. De tussenkomende partij betoogt dat de rechtspraak daaromtrent niet eensluidend is en verwijst naar arresten van de Xe Kamer over beroepen tegen ministeriële goedkeuringsbesluiten van bijzondere plannen van aanleg waarin geoordeeld werd dat het vaststellingbesluit van de gemeenteraad een niet-aanvechtbare voorbereidende akte is.

Verder meent de tussenkomende partij dat het enkele feit dat de verzoekers eigenaar zijn van binnen de perimeter van het PRUP gelegen percelen hen nog niet het nodige belang verschaft om op te komen tegen een daarin vervatte bestemmingswijziging. De verzoekers moeten ook aantonen dat die bestemmingswijziging hen een nadeel doet ondergaan.

Beoordeling

15.1. Overeenkomstig het toentertijd geldende artikel 2.2.11 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna:VCRO) is het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van een ruimtelijk uitvoeringsplan onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse regering. Krachtens het toentertijd geldende artikel 2.2.12 VCRO treedt het plan in werking 14 dagen na de bekendmaking bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad van het goedkeuringbesluit van de Vlaamse regering. Uit de voormelde bepalingen volgt dat het besluit van de provincieraad op zichzelf geen bindende en uitvoerbare kracht heeft, en het die kracht pas verkrijgt door de goedkeuring ervan bij besluit van de Vlaamse regering. Zulks neemt evenwel niet weg dat het de provincieraad is die de beslissing neemt tot het definitief vaststellen van een ruimtelijk uitvoeringsplan. Een en ander heeft tot gevolg dat de beslissing van de provincieraad tot definitieve vaststelling van een ruimtelijk uitvoeringsplan vanaf de goedkeuring ervan door de Vlaamse regering wel voor vernietiging vatbaar is.

15.2. Alleen al omwille van het feit dat de verzoekers eigenaar zijn van percelen binnen het plangebied van het PRUP doen zij in beginsel blijken van het rechtens vereiste belang bij de gevraagde vernietiging van dit plan.

Het bestreden PRUP herbestemt onder meer de percelen van de verzoekende partijen van “gebied voor verblijfsrecreatie” tot “zone voor bos”.

Het beoordelingselement inzake vergunningsaanvragen waarop de tussenkomende partij zich beroept laat niet toe van het voornoemde beginsel af te wijken.

15.3. De excepties worden verworpen.

V. Onderzoek van het eerste en het vierde middel

Standpunt van de partijen

16.1. Zowel in het eerste als in het vierde middel voeren de verzoekers onder meer de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

16.2. In hun toelichting bij het eerste middel citeren de verzoekers het hiervoor in randnummer 7 aangehaalde advies van het ANB. De verzoekers benadrukken dat er slechts sprake kan zijn van een “zone voor bos” als het werkelijk over een bos gaat. Een “zone voor bos” dient hoofdzakelijk bestemd te zijn voor de instandhouding en de verdere ontwikkeling van het bos. Zoals uit het advies van het ANB blijkt, is dit *in casu* onmogelijk en niet aan de orde. De zone werd in het PRUP dan ook onterecht als “zone voor bos” bestempeld. Er is door de plannende overheid misbruik gemaakt van de bestemmingsbenaming “bos”. De situatie is zo voorgesteld alsof men van die bestemmingsbenaming een “verdere (verfijnde) toepassing” kan maken om activiteiten toe te laten die er zonder meer strijdig mee zijn, zoals bewoning, verregaande uitbreiding, etc. Dit is uiteraard niet mogelijk.

16.3. In hun toelichting bij het vierde middel wijzen de verzoekers er op dat zij in hun tijdens het openbaar onderzoek over het ontwerp-PRUP ingediende bezwaarschriften het ontbreken van een afdoend motief voor de bestemming “bos” hebben aangeklaagd. In hun bezwaarschriften verwezen de verzoekers naar het negatief advies van het ANB. Het ANB stelde uitdrukkelijk dat het gekant was tegen de aanduiding van de restruimte als bosgebied omdat dit totaal zinloos is gelet op de aanwezige bebouwing en de verstorende randeffecten. De doelstelling die door het opstellen van het PRUP voor ogen is gehouden – namelijk de ontwikkeling van een bos – is totaal niet in overeenstemming met de aanwezige bebouwing. Het ANB ging nog verder en stelde onomwonden dat het er op aandringt om de bestemming bos te vervangen door de bestaande zone voor verblijfsrecreatie. In de mate dat de verzoekers in

hun bezwaarschriften uitvoerig zijn ingegaan op de problematiek van de bestemming tot “bos” en uitvoerig hebben gewezen op de argumentatie van het ANB, antwoordde de Procoro in totaal nietszeggende bewoordingen en totaal naast de kwestie. Noch de Procoro, noch de provincieraad heeft aangegeven waarom er – in tegenspraak met het advies van het ANB – aan de gronden van de verzoekers de bestemming “bos” dient te worden gegeven.

17.1. Wat het eerste middel betreft wijst de eerste verwerende partij er in haar memorie van antwoord op dat de plannende overheid bij het vaststellen van de bestemming van ruimtelijke uitvoeringsplannen er niet toe gehouden is de bestaande toestand in het plan te bevestigen of te bekrachtigen. De plannende overheid heeft een ruime appreciatiebevoegdheid bij het vaststellen van de bestemmingen. De bestemming “zone voor bos” in het PRUP is er gekomen na een weloverwogen ruimtelijke afweging van het plangebied.

De eerste verwerende partij benadrukt dat het betrokken gebied wel degelijk bebost is. In die optiek werd ernaar gestreefd een oplossing te zoeken die zowel maatschappelijk te verantwoorden is, als ruimtelijk aanvaardbaar. Het PRUP gaat uit van de volgende uitgangspunten: het behoud van het groen karakter, het uitwerken van een maatschappelijk aanvaardbaar voorstel dat voldoende rechtszekerheid en duidelijkheid biedt en het tegengaan van een verdere versnippering. Concreet voor het centrale deel van het recreatiegebied van het gewestplan impliceert dit dat het sterk bebost karakter moet worden behouden, waarbij tevens permanent wonen en de weekendverblijven als zonevreemde functie kunnen worden behouden. In die omstandigheden kunnen de verzoekers hoegenaamd niet worden bijgetreden wanneer zij stellen dat de betrokken deelzone geen bos betreft. Bovendien is het begrip “bos” in artikel 3 van het bosdecreet zeer ruim omschreven.

Wat het ongunstig advies van het ANB betreft blijkt volgens de eerste verwerende partij uit de plenaire vergadering van 28 juni 2011 dat dit eerder is ingegeven omwille van de invloed van de bestemming “bos” op de ruimtebalans op Vlaams niveau die het ANB blijkbaar koste wat kost wou

vermijden. Met andere woorden, het ongunstig advies was eerder ingegeven vanuit een sectorale invalshoek, een ander beleidsveld, uitgaande van de premisse dat het gebied op een grotere schaal geen meerwaarde betekent voor het behoud van bossen in Vlaanderen. Dit uitgangspunt is totaal verschillend van het huidige PRUP, dat precies het behoud van het groen karakter in het betrokken gebied vooropstelt. Uit de plenaire vergadering blijkt bovendien, dat de bestemming “bos” duidelijk is ingegeven door een bewuste beleidskeuze.

Volgens de eerste verwerende partij verliezen de verzoekers bovendien uit het oog dat de oorspronkelijke optie om het gebied te bestemmen als zone voor verblijfsrecreatie niet langer werd aangehouden gelet op het advies van het departement Ruimtelijke Ordening van 1 juli 2010. Hierin werd er expliciet op gewezen dat indien wordt geopteerd om de bestaande verkavelingen te behouden er niet zal worden voldaan aan de doelstelling van het behoud van de bosstructuur. Dit klemmt des te meer aangezien nadien in de loop van het traject bijkomende verkavelingsvergunningen boven water zijn gekomen.

Ten slotte meent de eerste verwerende partij dat het middel een kritiek betreft op de opportuniteitsbeoordeling. Volgens haar maken de verzoekers niet aannemelijk dat de beleidskeuze tot bestemming als “zone voor bos” kennelijk onredelijk of onzorgvuldig is gebeurd.

17.2. Wat het vierde middel betreft citeert de eerste verwerende partij in haar memorie van antwoord de passage uit het advies van de Procoro die hiervoor onder randnummer 11 is aangehaald. Volgens de eerste verwerende partij tonen de verzoekers niet aan dat de door de Procoro gedane weerlegging van het betrokken bezwaar gesteund is op onjuiste gegevens of kennelijk onredelijk is. Integendeel, hierop is geen enkele kritiek te bespeuren.

18.1. Wat het eerste middel betreft voegt de tweede verwerende partij in haar memorie van antwoord aan de argumenten van de eerste verwerende partij toe dat het betrokken gebied een biologisch waardevol gebied is. In het advies van het ANB wordt het behoud van het Nonnebossen op Vlaams niveau niet

belangrijk gevonden. Op regionaal niveau is het behoud wel relevant. Tevens maakt het ANB opmerkingen betreffende de mogelijkheden om bijkomend nog te kappen in functie van uitbreiding en verbouwingen. Dit werd door de Vlaamse minister uitgesloten.

De tweede verwerende partij meent dat de bestaande toestand ten gevolge van het PRUP nagenoeg ongewijzigd zal blijven in de toekomst.

Tot slot benadrukt de tweede verwerende partij dat het PRUP in hoofdzaak – en dus niet uitsluitend – de instandhouding, de ontwikkeling en herstel van het bos tot doel heeft. Bijgevolg zijn dus ook andere dan de laatstgenoemde functies toegelaten.

18.2. Wat het vierde middel betreft stelt de tweede verwerende partij in haar memorie van antwoord dat de plannende overheid haar keuze voor de bestemming “bos” duidelijk heeft toegelicht. Evenzeer werd ingegaan op het ongunstige advies van het ANB. De Procoro stelt dat het uitgangspunt van het ANB totaal verschillend is en dat de beleidskeuze om dit groen zoveel mogelijk te vrijwaren sowieso een legitieme doelstelling is. Uit het geheel van antwoorden blijkt waarom dit gebied “bos” moet worden.

19.1. Wat het eerste middel betreft voegt de tussenkomende partij in haar toelichtende memorie nog toe dat het middel uitgaat van een totaal verkeerd feitelijk beeld aangezien er ten tijde van de vaststelling van het PRUP 44 bebouwde kavels in de betrokken subcluster waren, tegenover 78 onbebouwde loten. Verder benadrukt de tussenkomende partij dat het advies van het ANB geenszins bindend is en in het geheel niet uitgaat van de spraakgebruikelijke betekenis van het woord “bos” en evenmin van een bos dat onder het toepassingsgebied van het bosdecreet valt. Dit advies is uitsluitend ingegeven door een aantal subjectieve redenen waarom het ANB het betrokken gebied liever niet opgenomen ziet als bos in de ruimteboekhouding van Vlaanderen. Het advies ontkent overigens niet dat het gebied gekarteerd staat als “zeer waardevol”.

19.2. Wat het vierde middel betreft stelt de tussenkomende partij in haar memorie dat de onder randnummer 11 aangehaalde passage uit het advies van de Procoro een klare en duidelijke, zij het beknopte, redengeving is waarom het bezwaar van de verzoekers niet werd bijgetreden.

20.1. Wat het eerste middel betreft herhaalt de tussenkomende partij in haar laatste memorie dat aan het betrokken gebied op wettige wijze de bestemmingscategorie bos is gegeven. Zij wijst er op dat het telkens opnieuw een feitenkwestie is om uit te maken of het om een bos gaat en dat in de rechtsleer reeds is aanvaard dat drie bomen een bos kunnen zijn.

20.2. Wat het vierde middel betreft voegt de tussenkomende partij in haar laatste memorie toe dat er op de bladzijden 51 en 60 van het advies van de Procoro, middels verwijzing, nog eens geantwoord wordt op het bezwaar waarom voorbijgegaan werd aan het advies van het ANB.

Beoordeling

21. Een PRUP is, zoals elke bestuurshandeling, onderworpen aan de materiële motiveringsverplichting, hetgeen inhoudt dat het moet worden gedragen door rechtens verantwoorde motieven die blijken, hetzij uit het PRUP zelf, hetzij uit de stukken van het dossier.

Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van een beslissing en ervoor te zorgen dat de juridische en feitelijke aspecten van het dossier deugdelijk worden geïnterpreteerd en gecontroleerd, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen.

22. De stedenbouwkundige voorschriften van het PRUP (randnr. 12.2) stellen onder meer dat de “zone voor bos” als bestemming “bos, meerbepaald de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van bos” heeft. Zoals gesteld wordt in de toelichtingsnota bij het PRUP (randnr. 12.4) behoort de

betrokken zone tot de categorie van gebiedsaanduiding “Bos”, dit is – overeenkomstig artikel 2.2.3, § 1, VCRO – een gebied dat “in hoofdzaak bestemd [is] voor de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van het bos”. Daaruit volgt dat – hetgeen overigens door geen enkele partij wordt betwist – de hoofddoelstelling van de betrokken zone de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van het bos is.

23.1. In zijn advies wijst het ANB er op dat in de betrokken zone de verstoring door de aanwezige bebouwing te groot is. Het ANB meent dat woningen en bossen tegenstrijdige noden hebben die niet met elkaar in overeenstemming kunnen worden gebracht. Het ANB preciseert dat de ontwikkeling van bos impliceert dat bomen oud kunnen worden. Omwille van veiligheidsredenen is dat voor de bewoners van de betrokken zone slechts op een uiterst beperkte ruimte mogelijk. Voor het ANB staat het toestaan van gebouwen met uitbreidingsmogelijkheden lijnrecht tegenover de doelstellingen behoud, ontwikkeling en herstel van het bos. Een bos kan immers nooit in een goede staat behouden of ontwikkeld worden indien er woningen (permanent of recreatief) in staan.

Het ANB concludeert dat door het toestaan van woongebouwen met uitbreidingsmogelijkheden in de betrokken zone de doelstelling van de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van het bos ter plaatse “in de praktijk niet verwezenlijkt [kan] worden”.

23.2. Het kwam de plannende overheid toe om het in randnummer 23.1 aangehaalde bezwaar van de inzake bos gespecialiseerde overheidsdienst van het Vlaamse Gewest, die het ANB is, bij haar besluitvorming te betrekken. Indien de plannende overheid de ontworpen voorschriften ongewijzigd wenste te laten en over het bezwaar van het ANB heen wenste te stappen, diende zij daarvoor over voldoende deugdelijke redenen te beschikken. Dit klemt des te meer nu uit de gegevens van de zaak blijkt dat de verzoekers het laatstgenoemde bezwaar in hun tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaarschriften zijn bijgetreden.

24. Volgens de verwerende partijen wordt het in randnummer 23.1 bedoelde bezwaar weerlegd door de in randnummer 11 aangehaalde passage uit het advies van de Procoro. Terecht voeren de verzoekers aan dat ten opzichte van het meergenoemde bezwaar van het ANB het antwoord van de Procoro naast de kwestie is. De Procoro beperkt zich immers tot, enerzijds, een verwijzing naar de bevoegdheid van de Vlaamse overheid inzake de problematiek van de ruimtebalans en, anderzijds, de stelling dat niet “de realisatie van een gewenste natuurlijke structuur”, maar wel het “oplossen van permanente bewoning en tegengaan van verdere versnippering” het uitgangspunt van het PRUP is, waarbij “een specifieke en transparante planologische oplossing [is] voorzien voor een gebied met een heel specifieke problematiek”.

25. Dat, zoals in de toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften wordt voorgehouden, “bos” “in ruime zin geïnterpreteerd [moet] worden, zoals in het Bosdecreet”, is geen pertinent antwoord op het bezwaar dat door het toestaan van gebouwen met uitbreidingsmogelijkheden in de betrokken zone de doelstelling van de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van het bos ter plaatse in de praktijk niet verwezenlijkt kan worden. Hetzelfde geldt voor de bewering, ten andere *a posteriori*, in de memorie van antwoord van de tweede verwerende partij dat bijkomend kappen in functie van uitbreiding en verbouwingen door de Vlaamse minister uitgesloten zou zijn. Overigens bepalen de stedenbouwkundige voorschriften dat per perceel met een woonconstructie tot 500 m² als niet bebost deel kan worden gehandhaafd.

Ook de biologische waarde van het betrokken gebied kan niet worden aangezien als een afdoende weerlegging van het bezwaar van het ANB, al was het maar omdat uit de tekst zelf van zijn advies blijkt dat het ANB zich bewust was van die waarde.

Wat de door de tussenkomenende partij aangehaalde cijfers inzake bebouwing betreft dient overigens in herinnering te worden gebracht (randnr. 12.6) dat meer dan 60 % van de binnen de “zone voor bos” gelegen percelen bebouwd is.

26. Er valt niet in te zien wat de tussenkommende partij in haar laatste memorie bedoelt met haar verwijzing naar de bladzijden 51 en 60 van het advies van de Procoro, aangezien dit advies maar 29 bladzijden telt.

27. Er blijkt geen afdoende motief op grond waarvan de plannende overheid het door de verzoekers bijgetreden bezwaar van het ANB heeft verworpen.

28. Het eerste en het vierde middel zijn in de aangegeven mate gegrond.

VI. Onderzoek van het zesde middel

Standpunt van de partijen

29.1. In hun zesde middel voeren de verzoekers onder meer de schending aan van artikel 4.2.6, § 1, van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid’ (hierna: DABM), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

29.2. De verzoekers stellen dat de initiatiefnemer van het PRUP niet heeft aangetoond dat er geen aanzienlijke milieueffecten zijn. De verzoekers verwijzen naar het advies van het ANB en stellen dat in de screeningsnota geenszins op een afdoende wijze wordt onderzocht welke gevolgen de permanente bewoning met zich zal meebrengen voor mens en milieu.

Volgens de verzoekers had niet besloten mogen worden tot het niet opmaken van een plan-MER aangezien bij de omvorming – binnen één en dezelfde verkaveling – van het totaalgebied in enerzijds een gebied dat permanent bewoond zal worden en anderzijds in een gebied waarin het bos dient te herstellen, uiteraard de invloed van de permanente bewoning op de zone voor bos diende te worden onderzocht. De verzoekers besluiten dat de

ontheffingsbeslissing die geen rekening houdt met de voornoemde invloed onwettig is.

30. In haar memorie van antwoord benadrukt de eerste verwerende partij dat er in de screeningsnota, zoals blijkt uit de onder randnummer 4.3 geciteerde passage, “wel degelijk een onderzoek [is] gevoerd naar de invloed op permanente bewoning”.

Volgens de eerste verwerende partij tonen de verzoekers niet aan dat de beslissing van de dienst Mer zou steunen op onjuiste gegevens.

31. In haar memorie van antwoord voert de tweede verwerende partij aan dat niet valt in te zien welk belang de verzoekers bij het middel zouden kunnen hebben. Zij worden op generlei mate benadeeld. Wie geen nadeel lijdt, kan niet met succes een middel opwerpen.

Trouwens zal, zo vervolgt de tweede verwerende partij, het bestendigen van de bestaande bebouwing en bewoning in het gebied in ieder geval minder milieugevolgen hebben dan het toelaten van verdere nieuwe bebouwing. De verzoekers tonen niet aan dat het behoud van de bestaande toestand aanzienlijke negatieve milieueffecten kan hebben. De tweede verwerende partij meent dat dit ook niet zou kunnen omdat er voor het Nonnebos nauwelijks iets verandert.

Beoordeling

32. De tweede verwerende partij zet niet concreet uiteen waarom de verzoekers geen belang zouden hebben bij het middel. Anders dan de tweede verwerende partij dit ziet, is dit niet evident nu de verzoekers blijken na te streven dat de dienst Mer het standpunt van het ANB zou overnemen en dat de bestemming van het recreatiegebied van het gewestplan behouden zou blijven.

De exceptie van de tweede verwerende partij wordt verworpen.

33. Artikel 4.2.6, § 1, DABM luidt als volgt:

“§ 1. De initiatiefnemer bezorgt de administratie [...] een afschrift van de volgende documenten :

1° een beschrijving en verduidelijking van het voorgenomen plan of voorgenomen programma, in voorkomend geval met inbegrip van een afbakening van het gebied waarop het plan of programma betrekking heeft; [...]

5° de overeenkomstig artikel 4.2.3, § 2, 2°, en artikel 4.2.3, § 3, door de initiatiefnemer gedane analyse, met inbegrip van de redenen waarom geen plan-MER overeenkomstig dit hoofdstuk moet worden opgemaakt.”

De inhoud van de materiële motiveringsverplichting en het zorgvuldigheidsbeginsel werd uiteengezet onder randnummer 21.

34. Uit de gegevens van de zaak (randnr. 4.1) blijkt dat de screeningsnota en de beslissing van de dienst Mer dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is betrekking hebben op een voorontwerp van uitvoeringsplan waarin het centrale deel van het recreatiegebied van het gewestplan wordt bestemd tot “zone voor weekendverblijven”. Het laatstgenoemde gebied wordt door het bestreden PRUP evenwel bestemd tot “zone voor bos” met als hoofddoelstelling de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van het bos. Er kan onmogelijk worden voorgehouden dat de dienst Mer uitspraak heeft gedaan over de invloed van de permanente bewoning op de “zone voor bos” van het PRUP, aangezien die bestemmingszone niet voorzien was in het aan die dienst voorgelegde plan.

Vastgesteld moet worden dat het plan waarop de ontheffingsbeslissing betrekking heeft, aanzienlijk verschilt van het plan waarop de eerste en de tweede bestreden beslissing betrekking hebben. Deze laatste beslissingen blijken zich zodoende op een achterhaalde ontheffingsbeslissing te steunen.

Noch de door de verwerende partijen aangevoerde omstandigheden dat in de screeningsnota een onderzoek is gebeurd naar de invloed van het aan de dienst Mer voorgelegde plan op permanente bewoning en dat het bestendigen van de bestaande bebouwing en bewoning in ieder geval

minder milieugevolgen zal hebben dan het toelaten van verdere nieuwe bebouwing, noch de door de tussenkomende partij ter terechtzitting aangehaalde omstandigheden dat de wijziging ten opzichte van het ontwerp-PRUP het gevolg is van het openbaar onderzoek en dat het onwerkbaar zou zijn indien na dergelijke wijziging telkens een nieuwe screeningsnota zou moeten worden opgemaakt, vermogen het feit goed te maken dat de dienst Mer niet in de gelegenheid is gesteld om een voor de betrokken zone van het PRUP dienstige beoordeling te maken.

35. Het zesde middel is in de aangegeven mate gegrond.

VII. Omvang van de vernietiging

Exceptie van de tussenkomende partij

36.1. In haar laatste memorie stelt de tweede verwerende partij dat zij afziet van de in haar memorie van antwoord geformuleerde vraag om een eventuele gedeeltelijke vernietiging.

36.2. In haar memorie stelt de tussenkomende partij dat een eventuele vernietiging beperkt dient te blijven tot de percelen waarvan de verzoekers eigenaar zijn. Een dergelijke partiële vernietiging zal met zich brengen dat de verzoekers terugvallen op hun verkavelingsvergunning, die slechts weekendverblijven van 60 m² toelaat of, zo die inmiddels vervallen mocht zijn, op het gewestplan, dat de bestemming van dagrecreatie voorziet.

36.3. De tussenkomende partij poneert nog dat het vaststaat dat een dergelijke partiële vernietiging in geen enkel opzicht substantieel afbreuk doet aan de economie van het ganse plan.

37. In haar laatste memorie stelt de tussenkomende partij dat voldaan is aan de voor de partiële vernietiging noodzakelijke voorwaarde dat de

plannende overheid ook afgezien van de percelen van de verzoekers dezelfde beslissing zou hebben genomen.

Beoordeling

38. Er moet worden vastgesteld dat de verwerende partijen noch de door de tussenkomende partij aangevoerde exceptie, noch de in de randnummers 36.3 en 37 weergegeven stellingen bijvallen. De juistheid van die stellingen kan niet worden aangenomen al was het maar omdat uit de toelichtingsnota (randnr. 12.3) blijkt dat één van de doelstellingen van het PRUP het tegengaan van versnippering binnen de “zone voor bos” is.

De exceptie van de tussenkomende partij wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt:

- a. het besluit van de provincieraad van West-Vlaanderen van 28 juni 2012 houdende de definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Nonnebossen” te Zonnebeke, en**
- b. het besluit van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 17 oktober 2012 houdende de goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Nonnebossen” te Zonnebeke, met uitsluiting van het met blauw omrande deel van de stedenbouwkundige voorschriften.**

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het tweede vernietigde besluit.

3. De verwerende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 875 euro, elk voor de helft.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie maart 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust.